

строительницами городовъ или зданій и др. сооруженій, для которыхъ нужны человѣческія жертвы: Не стигнаха Самодивы седумдесе дребни дѣца Да покрѣ вито кале. *M. 10.* ср. *M. 3. Д. 5.* Употребляется и какъ бранное слово: Самодіво нѣдна.—Разрошавила са като самодіва.

Самоглѣвница с. ж. эпитетъ вдовы, указывающей на независимость ея положенія: Собралі ми сѣ набрале 'Сите девойки Беровки у Николица вдон'ца, У тая самоглавница. *M. 425.*

Самоглѣсна пр. гласная: Голѣмъ языкъ потижко изговаря самогласны-ты. *L. Д. 1874 р. 65.*

Самоглѣдникъ с. м. эпитетъ Бога: „Божни ле Самугледнико, Сига ми Божне пумугни!“ *Ч. 301.*

Самоградъ с. м. плетень, не соприкасающій съ другимъ: Самоградъ са казва една ограда отъ плѣтъ, до колта не са опира никоя друга съсѣдна ограда.—Иска единъ самъ селянинъ да си обгради както ще самъ свойто място, безъ да допира до него чюди плѣтъ. Това са казва самоградъ. *M. Сълза. 32.*

Самодива с. ж. см. самовила.

Самокйтка с. ж. название луговой травы ср. подъ сл. трѣва.

Самоковъ имя собств. города въ Софийскомъ округѣ. **Самоковски** пр.: Турска-та ордіа била во Костенецъ, а Болгарска-та оконту Самоковъ на место, кое сѣ викатъ Сеферъ Чешмеси Баиръ. *M. р. 78**). Вейки колку самуковски вѣлма. *D. S. 10, 166.*

Самокѣжла с. ж. родъ самопралки. *Пк. 83. ****)

Саморас(т)лецъ с. м. самородокъ; растущій безъ посѣва: Дѣто ся намира самораслекъ жито, какво-то по Долній Египетъ, зрно-то му е дребно па и не чини за хранѣ. *L. Д. 1873 р. 175.*

Саморасъль пр. растущій безъ посѣва: Въ полыть на хълмов-цетъ—видѣхъ саморасъль тютюнь. *P. С. 57.* Тукъ и тамъ видѣхъ, че имаше саморасли пѣпеши. *ib.*

Самострѣлекъ с. м. игрушечный самострѣлъ: Да стрѣлатъ (дѣца-та) съ самострѣлекъ. *L. Д. 1872 р. 142.*

Самострѣлецъ с. м. стрѣлокъ: Че бе въ горѣ дроводелец,—Самострелец. *Пс. 11—12 р. 149.*

Самотврѣнъ пр. самодѣльный: Я сакам рѣбу самотврну; кой може створи, тия че ме узме, рече девокята. *Пс. 11, 139.*

Самотія с. ж. 1) одиночество. 2) пустыня: Той не щѣше да напусти самотиѣ-тъ. *P. 151.* Сичка-та природа бѣше одушевена, не приличаше на грознѣ самотиѣ. *P. 26.*

Самоубиѣцъ с. м. самоубійца: Страшило избираніе или да убіе единобратія та си човѣцы, или да стане самоубиецъ. *P. А. 116.*